

ROMÂNIA

DOSAR NR. 310/2004

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV

SENTINȚA CIVILĂ NR. 987

SEDINȚA PUBLICĂ DE LA 04.05.2004

CURTEA COMPUSĂ DIN:

PRESEDINTE : CARMEN SIRBU

GREFIER : CAMELIA NEAGU

Pe rol soluționarea acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamata **FUNDAȚIA CENTRUL DE RESURSE JURIDICE**, în contradictoriu cu pârâții **GUVERNUL ROMÂNIEI** și **ADRIAN NĂSTASE – PRIM MINISTRUL ROMÂNIEI**.

Dezbaterile în fond și susținerile orale ale părților au avut loc în ședința publică din data de 27.04.2004 care face parte integrantă din prezenta, când Curtea având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitate părților să depună note scrise, a amânat pronunțarea la 04.05.2004 când a hotărât următoarele:

CURTEA

Deliberând constată:

Prin acțiunea înregistrată la 20 februarie 2004, astfel cum a fost precizată la 15 martie și 27 aprilie 2004, reclamanta **Fundația Centru de Resurse Juridice** a chemat în judecată pe pârâții **Guvernul României** și **Primul Ministru al României - domnul Adrian Năstase** - pentru ca prin hotărâre judecătorească aceștia să fie obligați să soluționeze petiția înregistrată sub nr.17/16110/20 noiembrie 2003 în sensul de a preciza conform legii funcțiile, calitățile și activitățile pe care le-au deținut/desfășurat membrii familiei **Primului Ministru**, precum și să plătească daune morale în valoare de 5 milioane lei.

În motivarea acțiunii s-au arătat următoarele:

Prin petiția înregistrată la **Guvernul României** sub nr.17/16110/20 noiembrie 2003 reclamanta a solicitat acestei autorități să comunice care sunt funcțiile, calitățile și activitățile pe care le-au deținut/desfășurat membrii familiei **Primului Ministru** începând cu data intrării în vigoare a **Legii nr.161/2003** și până în prezent. **Guvernul României** a ignorat această sesizare, astfel că sunt nerespectate dispozițiile **Legii nr.161/2003** privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnității publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, precum și dispozițiilor art.8 din **Legea nr.233/2002** a petițiilor. Prin necomunicarea relațiilor cerute se blochează proiectul de

monitorizare desfășurat de reclamantă, iar acesteia îi este grav afectat prestigiul.

În drept au fost invocate: Legea nr.161/2004 (art.70 –75), Legea nr.233/2002, Legea nr.29/1990. art.1073 Cod civil și art.57 Cod procedură civilă.

În dovedirea acțiunii s-au depus la dosar acte: cererea nr.17/16110/20 noiembrie 2003, cererea nr.17/344/12 ianuarie 2004 – ambele înregistrate la Guvernul României.

Prin **întâmpinare** Guvernul României a invocat excepția lipsei capacității procesuale a părții reclamante și excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului.

S-a arătat că reclamanta nu a făcut dovada înregistrării sale ca persoană juridică în conformitate cu dispozițiile Decretului nr. 31/1954 și că în raport de obiectul acțiunii și de dispozițiile art.102 alin.1 din Constituția României nu îi revenea pârâtului obligația de a comunica informațiile solicitate.

Pe fondul cauzei, apărările pârâtului s-au axat pe următoarele aspecte: informațiile cerute au caracter personal astfel că nu sunt aplicabile dispozițiile OG nr.27/2002 (aprobată prin Legea nr.233/2003); nu sunt aplicabile nici dispozițiile art.72 din Legea nr.161/2002 întrucât din conținutul acestora nu rezultă obligația la care reclamanta face referire.

În cauză s-a administrat proba cu acte.

Asupra excepțiilor invocate de Guvernul României Curtea s-a pronunțat prin încheiere motivată la data de 30 martie 2003, constatându-se că excepțiile sunt neîntemeiate. Cu actele depuse la filele 23 – 26 și 33 s-a făcut dovada capacității procesuale active, iar față de obiectul acțiunii s-a reținut că Guvernul României are calitate procesuală pasivă. Ca urmare ambele excepții au fost respinse.

În ce privește fondul pricinii se reține că în cauză nu sunt incidente dispozițiile art.I și art.II din Legea nr.29/1990 și dispozițiile art.75 din Legea nr.161/2003. Acțiunea este neîntemeiată și va fi respinsă deoarece:

Din interpretarea sistematică a dispoziției Legii nr.161/2003 – privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției – nu rezultă obligația Guvernului României și a Primului Ministru de a pune la dispoziție informații (date) privind pe membrii familiei Primului Ministru.

În capitolul 2, intitulat „conflictul de interese”, la art.72 din actul normativ arătat sunt stabilite și în sarcina membrilor Guvernului anumite obligații: „să nu emită un act administrativ sau să nu încheie un act juridic ori să nu ia sau să nu participe la luarea unei decizii în exercitarea funcției publice de autoritate, care produce un folos material pentru sine, pentru

soțul său ori rudele de gradul I". Încălcarea acestor obligații atrage nulitatea absolută a actului respectiv – art.73.

Conform art.75 „persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim ca urmare a existenței unui conflict de interese [...] se poate adresa instanței de judecată competente potrivit legii, în funcție de natura actului emis sau încălcat”.

Rezultă, aşadar, că trebuie să se facă dovada existenței conflictului de interese în sensul definit de lege sau se indice actul emis sau încălcat și vătămarea produsă prin acesta.

Împrejurarea că reclamanta este angrenată în desfășurarea unui proiect de monitorizare - aspect nedovedit în dosar, dar necontestat de pârât – nu este de natură a conduce la o altă interpretare a dispozițiilor legale enunțate. Totodată în raport și de conținutul concret al solicitării nu poate fi primită susținerea reclamantei că sunt aplicabile dispozițiile art.8 din Legea nr.233/2002 (de aprobare a OG nr.27/2002) privind petițiile.

De altfel, potrivit art.111 din legea nr.161/2003 există în sarcina membrilor Guvernului obligația de a depune declarații de interese, iar aceste declarații sunt publice.

Refuzul pârâtului de a comunica datele cerute prin petiția din 20 noiembrie 2003 este justificat, așa cum s-a arătat mai înainte.

De altfel, pe parcursul procesului prin adresa nr.5/3769/AN/6 aprilie 2004 Guvernul României a comunicat reclamantei ca în calitatea pe care o deține, domnul Adrian Năstase nu a emis vreun act administrativ, nu a luat și nu a participat la luarea vreunei decizii care să poată produce un folos material pentru sine sau pentru soția și rudele de gradul I ale acestuia.

În aceste condiții se reține că nu există un refuz nejustificat în sensul art.1 din Legea nr.29/1990, astfel că cererea de obligare a pârâților la comunicarea unui răspuns la sesizarea din 20 noiembrie 2003 nu poate fi primită.

Pe cale de consecință va fi respinsă ca neîntemeiată și cererea privind acordarea de daune morale.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge ca neîntemeiată acțiunea formulată de reclamanta **FUNDAȚIA CENTRUL DE RESURSE JURIDICE**, cu sediul în București, str.Arcului nr.19, sector 2, în contradictoriu cu pârâții **GUVERNUL**

ROMÂNIEI, cu sediul în București, Piața Victoriei nr.1, sector 1, și domnul
ADRIAN NĂSTASE – PRIM MINISTRU AL ROMÂNIEI la sediul Guvernului
României, București, Piața Victoriei nr.1, sector 1.

Cu recurs.

Pronunțată în ședință publică, azi 31.03.2004.

PREȘEDINTE
Carmen Sîrbu

GREFIER
Camelia Neagu

pentru

Camelia Neagu

Red.CS
Dact.CB
5 ex.
17.04.2004